

indebærer, at der skal foretages en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, må bestemmelsen efter Rigsadvokatens opfattelse forventes at medføre en unødvendig og betydelig administrativ belastning af politiet og anklagemyndigheden. Rigsadvokaten finder derfor, at det bør overvejes i stedet at gøre en generel undtagelse med hensyn til oplysningspligten for så vidt angår politiets og anklagemyndighedens aktiviteter på det strafferetlige område, i hvert fald for så vidt angår de indledende stadier af en efterforskning.

Endelig anfører Rigsadvokaten, at den af udvalget foreslåede regel om den registreredes ret til, hvor vægtige grunde, der vedrører den pågældendes særlige situation, taler derfor, at gøre indsigelse mod visse former for lovlig behandling af oplysninger, også er en meget vidtgående udvidelse af gældende ret. I den forbindelse bemærker Rigsadvokaten, at heller ikke denne regel er en direkte følge af direktivet. Rigsadvokaten finder, at det - henset til oplysningernes karakter - i almindelighed ikke kan forventes, at der vil kunne gøres indsigelse mod politiets eller anklagemyndighedens behandling af oplysninger i forbindelse med behandlingen af en straffesag.

På baggrund af det, som Rigsadvokaten anfører, finder Justitsministeriet, at politiets og anklagemyndighedens virksomhed på det strafferetlige område bør undtages fra reglerne i lovforslagets kapitel 8 og 10 om henholdsvis den dataansvarliges oplysningspligt over for den registrerede og om den registreredes øvrige rettigheder.

Justitsministeriet finder derimod ikke, at der generelt bør gøres undtagelse med hensyn til den registreredes indsigtsret i behandlinger, der foretages for politiet og anklagemyndigheden inden for det strafferetlige område. Der bør i fremtiden - som efter den gældende registerlovgivning - i et vist omfang være adgang til indsigt i politiets og anklagemyndighedens edb-registre, herunder navnlig Det Centrale Kriminalregister.

Det bemærkes i den forbindelse, at de af udvalget foreslåede undtagelsesregler til indsigtsretten sikrer, at der ikke skal gives registerindsigt i tilfælde, hvor det f.eks. kan skade efterforskningen.

Betaling for registerindsigt

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgsflertallets synspunkter, hvorefter der bør kunne opkræves betaling for skriftlig meddelelse af registerindsigt.

Justitsministeriet finder således, at der - ligesom det i et vist omfang er tilfældet efter den nuværende registerlovgivning - bør være mulighed for administrativt at fastsætte bestemmelser herom. Det skal i den for-

bindelse understreges, at der alene vil være hjemmel til at pålægge de registrerede at betale et samlet beløb, som højest svarer til de faktiske omkostninger, der er forbundet med, at indsigten gives skriftligt.

Indsigelsesret ved behandling af oplysninger i markedsføringsøjemed

Justitsministeriet kan i det væsentlige tilslutte sig udvalgets forslag til, hvilke rettigheder der skal tillægges den registrerede i forbindelse med, at behandling af oplysninger om den pågældende sker med henblik på markedsføring.

I lyset af direktivets artikel 14, litra b, finder Justitsministeriet dog, at det må præciseres, at en dataansvarlig, som behandler oplysninger med henblik på markedsføring, udtrykkeligt skal oplyse om retten til at gøre indsigelse herimod, inden der første gang foretages markedsføring over for den registrerede. Herved sikres det, at den registrerede får en reel mulighed for at gøre indsigelse mod, at selve markedsføringen over for den pågældende finder sted.

4.2.6. Behandlingsikkerhed

4.2.6.1. Gældende ret

A. Lov om offentlige myndigheders registre

Efter lovens § 12, stk. 1, skal der træffes de fornødne sikkerhedsforanstaltninger mod, at oplysninger misbruges eller kommer til uvedkommendes kendskab.

Sikkerhedsforanstaltningerne skal efter bestemmelsens stk. 2 om fornødent omfatte kopier og udskrifter af registeret, herunder kopier og udskrifter, der er videregivet til andre myndigheder. For registre, der indeholder oplysninger af særlig interesse for fremmede magter, skal der træffes foranstaltninger, der muliggør bortskaffelse eller tilintetgørelse i tilfælde af krig eller lignende forhold.

Den generelle bestemmelse i § 12, stk. 1, er nærmere præciseret i Registertilsynets standardforskrifter, som er omtalt nedenfor under pkt. 4.2.7.1. Offentlige myndigheders anvendelse af standardforskrifterne har medvirket til, at myndighederne generelt har etableret et ensartet - og højt - sikkerhedsniveau for deres registre.

I praksis arbejdes der med tre forskellige former for sikkerhedsgrupper (gruppe 1, 2 og 3), hvis indhold er fastlagt under hensyn til behovet for beskyttelse af de oplysningstyper (data), der ønskes registreret på edb. Indplacering af et register i en af de tre sikkerhedsgrupper sker således på grundlag af en vurdering af karakteren af de oplysninger, som indgår i registeret. Registerne med oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, jf. lovens § 9, stk. 2, indplaceres i sik-